

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (in serate) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 36.

V Ljubljani, v torek 15. februarja 1898.

Letnik XXVI

Deželni zbor kranjski.

X. seja dné 15. febr.

Deželni glavar Oton Detela otvori sejo ob 1/2 11. uri; vlado zastopa dež. predsednik eksce-lenca baron Hein.

Ko je bil prečitan zapisnik zadnje seje, ogla-si se posl. dr. Tavčar ter uprav odurno napade poslanca Kalana in Žitnika, češ, da sta mu v »Slo-vencu« očitata, da je »plačan« zagovornik zasebnih zavarovalnic.

Posl. dr. Majaron utemeljuje samostalni predlog gledé razširjenja občinske volilne pravice v Ljubljani. Poglavitni razlog za razširjenje vo-lilne pravice je ta, da bi po novi davčni reformi zgubili volilno pravico nekateri petakarji. In če se je razširila volilna pravica za drž. zbor, je go-tovo opravičena zahteva tudi glede volitev v ob-činske zastope. Predlog se je izročil odseku za volilno reformo.

Razne podpore.

Prošnja županstva v Črnem Vrhu za pod-poro k nasipanju občinske ceste iz Zaloga se od-stopi deželnemu odboru z naročilom, da podeli primerno podporo, ako se dokaže resnična po-treba. V istem smislu se reši prošnja županstva v Krškem za podporo k zgradbi občinske ceste Le-skovec-Straža. Tu je pripomniti, da deželni zbor načeloma le v izjemnih slučajih dovoljuje podpore za občinske ceste, ako je namreč občinska cestna zveza res nujno potrebna in troški presežajo moči občin.

Poslanec Pfeifer: V prošnji občine krške proračunani so stroški za primerno izpeljavo ob-činske ceste Leskovec-Senuše-Straža čez 10.000 gld. Dotičnim vsem, katere zadene to ogromno breme, donasati bode k troškom imenovane ceste 100 do 200 odstotkov prispevka, poleg tega pa delati tlako ročno in vožno. To hudo zadene davkopla-

čevalce, ki ravno sedaj vsak pristradani krajcar žrtvujejo za obnovev vinogradov. Poleg občin-skih cest imajo davkoplačevalci vzdržavati in po-pravljati pota do vinogradov, kar provzročuje tudi velikanske stroške v gotovem plačilu in v tlaki, n. pr. ako je kdo tako nesrečen, da ima v on-dotnem kraju kakšno kmetijo z 20 gld. letnega davka, mora za vzdrževanje gorskih potov tlako delati šest dni vožnjo, kar stane z najetim vozom na dan 3 gld., t. j. 18 gld., vrh tega pa plačati 16 gld., skupaj 34 gld., torej čez 150 odstotkov. Sicer, kakor gospod poročevalec naglašja, se ne more priporočati rednih deželnih podpor za vsako občinsko cesto, ampak le izjemoma, — ta izjema je občinska cesta Leskovec-Straža, tedaj prosim, da deželni odbor, ki bode rešil to prošnjo, koli-kor mogoče v poštev jemlje neugodne gospo-darske razmere krške občine ter nakloni iz-datno podporo za navedeno občinsko cesto, kakor se je to zgodilo pri dveh občinskih potih v vipav-skem okraju.

C. kr. centralnemu zavodu za vremenoslovje na Dunaju se dovoli za meteorologična opazova-nja v Ljubljani 50 gld. podpore.

Prošnja učitelja A. Lapajneti na Grmu se reši v smislu penzijskega statuta, ki ga deželni odbor predloži še v tem zasedanju.

»Slovenski Matici« se za izdajo stenskega zemljevida slovenskih pokrajin dovoli 500 gld. podpore.

Prošnja šolskega vodstva v Draščah za pod-poro k napravi za šolski vrt in vinograd se iz-roči s priporočilom deželnemu odboru; istotako prošnja občine Bela Peč za podporo k zgradbi hudournika.

Prošnja komiteja avstrijskega osrednjega urada v varstvo kmetijskih in gozdarskih koristij pri sklepanju trgovinskih pogodb za podporo se iz-roči deželnemu odboru v primerno rešitev. Po-

ročevalec finančnega odseka, poslanec Povše, sicer priznava dober namen tega komiteja, toda z ozirom na to, da država sama nabira gradivo o trgovinskih razmerah in potrebah, finančni odsek sedaj ne more priporočati podpore.

Društvu »gospodinjstva šola« se dovoli za ustanovitev šole 300 gld. in za vzdrževanje letnih 300 gld. podpore. (Konec sledi.)

Kakšni smo.

Ste ga videli nemškega učenjaka Mom-sena, kako vihti iznovi z gorjačo nad avstrijskimi Slo-vani? Človek bi mislil, da se je ta slavofag vsaj za nekaj časa mogel potolažiti s pismom, ki mu ga je pisal profesor Jagić. Sicer je bilo to pismo prav poučno za nevesčega Germana o avstrijan-skih zadevah, ali nikakor dosta odločno v obrambi Slovanstva, kar smo že na drugem mestu doka-zali. To slabo stran Jagićevega pisma je upotre-bil Momsen, da napade avstrijske Slované v dru-gič. Slovanske troskve nas zove zaporedoma Čehe, Poljake, Slovence in Hrvate. Mi nismo vredni nič in če tudi nas ima več nego Nemcev, vendar mo-ramo že zanaprej ostati podložni nemškemu življu v Avstriji in mažarskemu na Ogerskem. Mažari in Nemci morajo skrbeti, da ostane klin, ki deli severne Slované od južnih, čvrsto zabiti, kajti le na ta način se bodo morali dati še nadalje tla-čiti. V političnem pogledu tedaj Slovani po mne-nju Momsonovem ne smejo priti na noben način do vpliva v avstro-ogerskej državi, in hegemonija mora ostati v rokah nemških in mažarskih, kajti te slovanske troskve tudi ne zaslužijo, da bodo izjednačene z Nemci in Mažari, ker so v kultur-nem pogledu prave ničle.

Ta oholi German ne pozna nobene druge slo-vanske literature razven ruske, ki je po njegovej trditvi jedina originalna in slovanska ter se jedina more ceniti med velikimi literaturami. Momson

LISTEK.

Zbirka domačih zdravil,

kakor jih rabi slov. narod. S poljudnim opisom človeškega telesa. — Tretji pomnoženi natis. V Celju 1897. Zbral, tiskal in založil Dragotin Hribar v Celju.

Ko je imenovana knjižica izšla v prvi izdaji, je obsegala le dva dela. Prvi je opisoval človeško telo in njegove bolezni, in nasvetoval za nje do-mačih zdravil. V drugem delu pa je rastlo razno drevje, se je šopirilo grmovje, poganjala zelišča in cvetele različne rože, ki imajo zdravilno moč. V tretji izdaji pa ima knjižica pet delov.

Prva dva sta ostala taka kakor v prvi izdaji. Vendar pa bi želeli, da bi bil gospod sostavitelj v drugem oddelku marsikaj dostavil. Zakaj ni zinil par besedij tudi o drevesih, katera ljudje ložje dobe, nego »figo«, n. pr. o lipi, brezi, bukvi, je-senu, smreki, drenu, mecesnu, breskvi, slivi, jelki, topolu, vrbi, borovcu, ki imajo vsi zdravilnih močij? Ko je hodil okoli grmov, naj bi se bil poleg brinja, bezga in hebata osmuknil tudi ob črni trn ali trnoljice, in ob kačice ali turški les

(Faulbaum). Glede rož pa odločno trdim, da je ljudstvu bolj znan rman, arnika, borovnica in ma-terna dušica, in izvestno imajo imenovane rastline več zdravilnih močij, nego mišja ušesa in mač-kova detelja, — a vendar jih nisem našel med drugimi rožami. Vrh teh naj bi bil gospod nabi-ralec omenil tudi drugih rož, katere ljudstvo z lahka dobi in so tudi prav koristne zdravju, kakor npr. janež, smetlika (Augentrost) travniška kozja brada, bobovec, rdeče jagode, praprot, lan, lapuh, kukavica, regrat, pljučnik, češmin, rabar-bara itd. (Gospodu založniku svetujem, naj pri prihodnji novi izdaji vzame v roko izvrstno knjigo: Kräutersegen. Die Bedeutung unserer vorzüglichsten heimischen Heilkräuter. Gesamelt und he-rausgegeben von Zimmerer. Donauwörth. 1896.) Napomnjene cvetice gotovo niso izostale iz tega vzroka, češ ljudje nas lahko dobe v Kneippovem domačem zdravniku (družba sv. Mohorja), saj je tudi mnogo drugih prišlo med opisane, čeprav se tudi v domačem zdravniku nahajajo.

Tretji del pripoveduje, da je današnji rod tako mehkužen zaradi spridene krvi, kateri se poleg pravilne hrane, obleke in zdravih bivališč opomore z vodo, ki izloči iz krvi spridene tva-

rine, jih iztrebi iz telesa, in život zopet okrepeča: Te učinke ima voda, če jo pokladamo v mrzlih ovitkih na bolne ude ali zadnje ovijamo z njimi, če se oblivamo ali kopljemo, in če jo pijemo. Navadno je treba vse tri načine uporabiti, seveda natanko po predpisih. — Potem poklada mrzle ovitke ljudem, ki imajo zaprte vetrove, ali jih boli križ ali hrbet, in ki imajo slabotno hrbtenico. Nato koplje noge v mrzli vodi, če mu sili kri v glavo ali k srcu, v gorki pa umiva bolj ali manj bolehtne noge. Iz bolniške postelje vstale ljudi utrjuje v mrzli ali gorki dopolovični kopeli, na-redi za različne bolehnosti mrzle in tople polne kopeli in ponuja tudi senene, ovsenične in ška-rične kopeli. Zatem izmiva posamezne dele telesa, in oplakne nazadnje celo telo popolnoma ali pa »delomično«, (ali ni bilo drugačne, bolj pripravne besede pri roki?). Ko priporoči vodo kot pijačo in glede tega dà nekaj pravil, omeni tudi sadno ali kuhano vodo, in naredi vsega priporočila vredno medico, ki dà človeku visoko starost.

V četrtem delu, ki govori o živežu, naj si bralci zapomnijo, kako se napravi otrobnik ali Kneippov kruh, in pa kruhovka, ki nadomestuje po svoji redilnosti juho iz mesa. Druga živila so

pravi, da mu ni poznato nobeno delo v češkem jeziku, ki bi bilo vredno, da se prevede na nemški, a če trdi o češki literaturi tako prezirno, misli še prezirneje o drugih. Iz teh njegovih trditvev pa govori prava germanska strast proti Slovanstvu. Ni naš namen, dokazovati, kako krivi in krivični so ti nazor, preobširen bi bil naš članek, toda omeniti moramo, da češki zgodovinar Palacky gotovo ni bil manje učen od bodisi kateregakoli nemškega zgodovinarja, a on je pisal češki ter so se njegova dela prestavljala na nemški. Brez njegove zgodovine češkega naroda ne more nemški zgodovinar pisati zgodovine niti nemške ne avstrijske. To je samo jeden primer, ki zadostuje, da se ovrže trditev oholega Nemca. A koliko je pa še drugih učenih del prevedenih na nemški jezik ravno iz češke književnosti! A kje so pa še romanopisci i pesniki češki in poljski? Kaj Nemci ne poznajo Kraševskega dela in mnogih drugih, ki se tako rado berejo ravno v nemškem prevodu, in pa poljsko zgodovino od Lelevela? Rački in Ljubić sta pisala le hrvatski in latinski, pa jih je dobro poznal tudi Momsen, zdaj jih je zatajil. Kdo je odkril Dalmacijo v arheološkem pogledu? Hrvat Balić, ki piše tudi hrvatski, a ni nepoznat temu oholemu Nemcu. Naš pokojni Davorin Trstenjak in vseučilišni profesor Krek sta tudi dobro poznata med učenimi Nemci, a Miklošiča je poznal celi učeni svet in vendar so vsi trije pisali tudi nekaj, če tudi ne vse v slovenskem jeziku. Prostora bi mi zmanjkalo, ko bi hotel naštevati še dalje slovanske učenjake in pisatelje, kateri gotovo niso nepoznati tudi Nemcem, katerih predrznost jih pa noče priznati kot jednake z nemškimi učenjaki.

Če to ni strast, potem pa povejte, kaj bi moglo še biti.

A kako se ponašamo Slovani nasproti takim predrznim trditvam naših nemških zoprnikov? Čitali smo v pismu Jagićevem, da moramo biti Slovani Nemcem zahvalni za njihovo kulturo in da je le-ta za nas še zdaj neobhodno potrebna. Tudi pravi omenjeni slovanski učenjak, da je nemščina za nas vse neobhodno potrebna. Nemec pa nam oponaša zategadel, da nimamo svoje narodne književnosti, niti sploh kulture, češ, da smo odvisni od Nemcev in da se ne držimo Rusov. Zvit ti je Nemec zares. On nam oponaša, da se ne držimo Rusov, ker samo tako bi mogli po njegovem mnenju kaj veljati v kulturnem svetu, a ko bi avstrijski Slovani to storili, kar nam oponaša, da ne delamo, potem bi nas proglašal za izdajalce avstro-ogerske države in sploh za nevarne panslaviste.

A tega je kriva naša slovanska pohlevnost. Klin s klinom, pravi pregovor, in tako bi morali Slovani tudi delati. Če je bil Momsen z betom, trebalo mu je tudi tako storiti. V tem so Čehi in Poljaki storili svojo dolžnost, ne pa Jagić, vsaj ne v dostatnej meri.

Prevzetnost je za narode nevarna stvar, ali kjer je treba braniti narodno čast, tam pa tudi prevelika ponižnost ni na svojem mestu. Žalibog, da je ravno le to zadnje vedno več, nego prvo. Nedavno smo čitali govor jednega profesorja za-

grebškega vseučilišča, ki ga je spregovoril prigodom proračunske razprave glede otvoritve medicinske fakultete. Omenjeni profesor je proti temu, da bi se na tej fakulteti nameščali tuji profesorji, če ni domačih, kajti na ta način si morajo tudi Zulukafri vseučilišča snovati. Vidi se, kako malosrčni in nepodjetni so Slovani, če se more jeden vseučilišni profesor tako izraziti o svojem narodu, iz katerega je izšlo že toliko učenjakov. Če sami sebe ponižujejo pred zunanjim svetom, potem seveda ni čudno, da bijejo nas tako nemilosrdno od vseh strani. A vendar vsakdo ve, da bi se našlo tudi za medicinsko fakulteto v Zagrebu dovolj sposobnih domačih sil za profesorje, kakor se je to zgodilo že zdavnej za ostale tri fakultete. Povejte nam, je-li ste kdaj čitali take izjave v drugih parlamentih? Bi-li Nemec ali Mažar hotel kaj takega reči o svojem narodu? Nikdar, kajti skupil bi, da bi imel celo svoje življenje dosti. Osramočen bi bil pred celim narodom. Slovan pa trpi take razžalitve čisto pohlevno ter se še ne zmeni za to. To je naša nesreča in tudi naša propast, če se ne ovestimo že jedenkrat.

Zdaj naj se javi še med Slovenci tak mlačen ali predrznež ter jim oponese, ker zahtevajo vendar že jedenkrat javno svoje slovensko vseučilišče, češ, da tudi oni še niso zreli za to. Nadejamo se, da se proti temu pokretu zdaj ne najde nobeden protivnik, kakor smo jih imeli pred nedavnim časom. Povemo pa iskreno, da se bomo proti vsakemu takemu sovražniku narodne časti, a tudi koristi borili z vso odločnostjo. Slovenski narod ima pravico, da zahteva svoje vseučilišče, a on je tudi toliko zrel, da ga bode mogel v duševnem pogledu najlepše gojiti ter protivnikom svojim dokazati, da o njem krivo sodijo vsi, ki zanikujejo njegov lepi kulturni razvitek, bili to bodisi že učenjaki kova Momsenovega bodisi že domači mlačenži.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. februarija.

Notranje politični položaj. Kakor razvidno iz včerajšnjega brzogovornega poročila v tem oziru, se nam ne obeta nič kaj veselega in upov polna bodočnost. Še celo taki elementi, ki so dosedaj slikali notranje politični položaj v najlepših bojah, so jeli sedaj obupavati. Neki dunajski oficiozni list piše o tem nastopno: V poslednjih dneh se je obzorje na političnem nebu zelo stemnilo in vsaka nada na mirno delovanje državnega zbora je zopet splavala po vodi. Splošno se sodi, da bodo nemški napredni elementi znova zbrali svoje bojne čete, ki se bodo pod vodstvom radikalnih nemških voditeljev bojevale za čast Germanije. Popolno umljivo je, da se v takih razmerah peča marsikateri politik že z vprašanjem glede razpusta državnega zbora. Štirinajsto zasedanje državnega zbora bode torej vsekako zelo kratko. Razven tega pa je tudi še čisto nerešeno vprašanje, kdo bo v tem kratkem zasedanju vihtil predsedniški zvonec in miril uporne duhove. Prva kombinacija, po kateri bi bil Bilinski predsednik, grof Attems in dr. Kaizl pa podpredsednika, izgubiva vedno več tal in zopet prihaja na površje ime Kathrein. To mnenje bi imelo nekoliko več smisla, ker bi bilo s tem ustrezno vsaj zahtevi katoliške ljudske stranke, ako bo namreč ta mogla vstrajati v dosednji večini. Hujša borba bi bila potem za mesto prvega in drugega podpredsednika, na katero bo želela spraviti jednega svojih vsaka večja parlamentarna stranka. Ker pa, kakor razmere sedaj stojé, ni misliti na združenje nemških strank, ali vsaj zmernejih elementov te vrste, z desnico, se morda pri volitvi predsedništva ne bodo sicer pojavile tolike težkoče, toda tem burnejša bode pa nadaljna razprava in naravna posledica vsega bode zaključenje in razpust državnega zbora.

Bivši zunanji minister grof Kalnoky. V nedeljo popoldne ob 2. uri je po kratki bolezní umrl na svojem posestvu na Moravskem, v gradu Průdlitz, prednik sedanjega avstrijskega zunanjega ministra, grof Gustav Kalnoky. Porodil se je ta mož 29. decembra 1832 na Moravskem in bil toraj 65 let star. Posvetil se je vojaštvu, toda že tekom tega časa je opravljal razne diplomatske službe, dokler ni 21. novembra 1881 bil imenovan zunanjim ministrom, na katerem mestu je vstrajal do 16. maja 1895. Pokojnik je bil velik

prijatelj kneza Bismarka in zagovornik trozveze. Največ preglavic pa mu je delalo takozvano rimsko vprašanje, katero mu je končno tudi izpodmaknilo ministerski stol. Navstal je namreč prepir mej njim in ogerskim ministerskim predsednikom Banffyjem radi postopanja bivšega papeževega nuncijskega Agliardi, katerega je moral Kalnoky na pritisk ogerske vlade nekako »počrniti« pri Vatikanu. Konec vsega prepira je bil, da je šel zunanji minister v pokoj, nuncij Agliardi pa je bil »za kazen« imenovan kardinalom. Po svojem vpokojenju se mož ni pečal več z javno politiko in tudi v gospodsko zbornico ni redno zahajal. Po mišljenju je bil sicer konservativec, toda znani »višji oziri« so ga privedli pogostokrat na drugi tir.

Demonstracije v Franciji. Povodom porotne obravnave, ki se sedaj vrši pred pariškim sodiščem v Dreyfus-Zolini zadevi, se pojavljajo skoro vsaki dan večji ali manjši nemiri mej zagovorniki vlade in armade in mej podkupljeno židovsko-socialistiško druhaljo, ki vsa gori za »zatiranje« svoje zagovornike. Jeden glavnih voditeljev v tej gardi je socialist Sebastijan Faure, ki prireja razne shode in konference, na katerih hujska svoje pristaše k upor, proti »črnim« elementom. Tak shod se je vršil minulo nedeljo, na katerem je poleg imenovanega govorilo več anarhistov, ki so na nečuvni način napadali vse, kar ne trobi v njihov rog. Čuli so se neprestano klicati »Proč z armado, proč z vlado!« in več jednakega. Umevno je, da je v takih razmerah vlada v velikih skrbih in se boji hujih posledic. V varstvo in ohranjenje javnega miru je pozvala iz Verzelja večje število vojakov, policijski prefekt pa je izdal na posamne komisarijate stroga navodila in jim naročil, naj primejo vsakega nemirneža in tirajo pred sodišče. Za svojo kožo se vlada sicer sedaj še ne boji, ker ima v zbornici močno zaslonbo, kakor je pokazalo ravno zadnje glasovanje v zbornici, toda uverjena je, da treba v vso energijo stopiti na prste raznim socialističnim rovarjem.

Grška poslanska zbornica se snide koncem tega tedna h kratkemu zasedanju, da reši vprašanje, kake korake naj stori vlada, da zboljša svoje razdejanje finančne razmere. O tej zadevi se je posvetoval ministerski svet in odobril tudi nekaj načrt, ki ga namerava predložiti poslanski zbornici. Toda ta bo imela vsekako težavno stališče, ker pač ni mogoče dobiti primernih svot v pokritje tekočih stroškov, ako so usahnili skoro vsi viri dohodkov.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. februarija.

(Deželni zbor.) Prihodnja seja dež. zbora je v četrtek.

(Shod.) V nedeljo 20. t. m. poročal bode drž. posl. dr. Krek o položaju, ter pojasnjeval zlasti razmere obrtnikov. Shod bode v prostorih »Kat. društva rokod. pomočnikov v Škofji Loki« po popoldanski službi božji. Obrtniki vdeležite se ga v obilnem številu. Pa tudi drugi volilci dobro dosli.

(„Črne duše.“) Naš list je doživel izredno čast, da ga je posl. dr. Tavčar zbral danes v deželnem zboru kot predmet, da je odkril svojo, kakor bi on rekel, le po dušo. Očitali smo mu v našem listu, da je kot poročevalec o deželni zavarovalnici tako govoril, da ga je posl. Hribar pohvalil v tem oziru kot strokovnjaka, ter dodali, da je vsakdo plačan ali sploh interesovan pri zasebnih zavarovalnicah, kdor se upira osnovanju deželnih zavarovalnic. Te besede, ki so bile splošno pisane, je obrnil dr. Tavčar na-sé, ter v pričetku današnje seje surovo napal posl. kanonika Kalana in dr. Žitnika. — Posl. Kalan mu je odgovoril, da ta stvar ne spada v deželni zbor, glede stvari pa pravi, da ne mara slediti dr. Tavčarju na polje takih surovostij, s katerimi bi razveseljevali le naše skupne narodne nasprotnike. Gledé priimka črnih duš, s katerimi je v svoji divjosti dr. Tavčar razbijal okrog sebe, je dejal posl. Kalan, da ga čisto nič ne tangira, ali ga posl. dr. Tavčar hvali ali graja. O črnih dušah bo sodila prihodnost. V istem smislu odgovarja posl. dr. Žitnik. — Sploh pa se vidi, da je dr. Tavčar jako nedosleden, kajti ako bi bil prebral sobotni »Narod«, kako je surovo napal posl. Povšeta ter mu očital fenomenalno nevednost, potem bi se mu morala notica našega lista zdeti prav nedolžna. — Dobro pa vemo, odkod ti osební napadi izvirajo in kam

taksirana potem, koliko dušca imajo v sebi, in z ozirom na to razdeljena v tri vrste: prav dobra, dobra in slaba. Par besedij izpregovori tudi o dražestih (vino, pivo, žganje, čaj, čokolade), in pove, da imajo malo ali prav nič redivnih snovij, da le pomagajo želodcu prebavljati, ali pa uničevati živce.

Peti del daje nekaj navodil, kedaj in koliko jej, da boš dolgo živel in zdrav ostal, kaj si napravi za zajutrek, za malico in južino. — Opis kmečke večerje bi bil pa brez vsake škode prav lahko izostal. — Ko tudi malo pokadi in ponošlja in reče jedno o jesihu kot zunanjem zdravilu, hodi še nekaj časa predno gre spat bos, ali pa si noge umije, nato si napravi dvojne vrste čaj izganjač, s katerim izpodi iz telesa in želodca spri-dene sokove, in konča s čajem iz preslice.

Kakor vidiš iz navedene vsebine, najdeš v tej knjižici v glavnih potezah to, kar podaja domači zdravnik po Kneippovem načinu. Nekoliko pa je gospod zbiralec dodel še iz drugih Kneippovih knjig. — Knjižico priporočam vsem, ki si hočejo z malimi stroški popraviti zrahljano zdravje.

Kneippovec.

merijo. Za danes le toliko omenimo, da bo najbližja prihodnost pokazala, kje da je iskati črnih duš. Dr. Tavčar pa je zopet pokazal, da je velik jedino le v surovem osebnem napadanju. S tem pojavom je pač osramotil dr. Tavčar le samega sebe. — Mi pa ostanemo pri tem kar smo pisali, naj dr. Tavčar drega kakor hoče.

(Nemški buršaki) izzivajo tudi že pri nas na slovenskih tleh. Zopet so danes prouzročili rabuko v Zvezdi. Nastavili so se namreč »Karnioleci« našim slovenskim dijakom, ki so se mirno sprehajali po Zvezdi, čez pot. Nastal je neizogiben nastop in gospodje buršaki rešili so se naposled v vezo kazine, žalosten konec tako samosvestno pričetega izzivanja. Ti buršaki, ki so s svojim surovim obnašanjem preprečili in onemogočili predavanja na vseučiliščih in tako svojim slovenskim kolegom, ki so se hoteli učiti, siloma uke onemogočili, ti »Karnioleci«, kateri so znane jim mirne slovenske dijake denuncirali na Dunaju in v Gradcu razdivjani nemško-nacionalni tolpi, da jih je ta napadala, ti si sedaj upajo nadaljevati svoje provokatorično početje tudi pri nas na slovenskih tleh, kjer uživajo gostoljubnost, kjer si njihovi očetje služijo denarja, da jim omogočijo posedati po vseučiliščih. Mi bi gospodom svetovali, da so mirni, ker tudi krotkost Slovencev pozna meje. Sploh pa je že nastop burša s čepico v čisto slovenskem mestu izzivanje, po nauku teh gospodov samih, kateri pravijo, da je nastop Slovencev s trakovi v Gradcu ali na Dunaju provokacija. — Trezne in razsodne slovenske dijake kakor sploh naše občinstvo pa prosimo, da prezirajo tako polično izzivanje, ker s tem dokažejo, koliko da so v omiki višji od nemških razgrajčev.

(Iz gledališke pisarne.) V torek ponavlja se zanimiva Brachvogelnova drama »Narcis« z g. Inemanom v naslovni ulogi. Po velikem uspehu, katerega je dosegla ta drama pri premieri, nadejati se je mnogobrojne udeležbe. Cene so za prostore na balkonu in galeriji, kakor tudi za stojišča, zdatno znižane. V petek nova opera: »Vesele žene Vindsorske«.

(Z Dobrave pri Kropi.) Kakor vidite, smo se začeli na naši »Višavi« kaj pridno gibati. Vaš dopisnik sicer kar na eno sapo vsega ne pove, ker privoščiti tudi drugim kaj prostora. Če bi hotel biti prav vesten, bi Vam še tacihi reči vedel povedati, ki bi marsikteremu ne bile povšeči. Toda Vi tam doli sklepate mir in zato naj za zdaj mirujem i jaz, dasi sem zmagal zopet v ne malo nevoljo nekaterikov. Kako in kje — Vam povem ob svojem času na uho, toda prav glasno! Danes 13. t. m. pa smo imeli Dobravci prav prijeten popoldan. G. drž. poslanec J. o. s. Pogačnik je v dobro znano gostilno »pri Valentinu« povabil svoje rojake na prijateljski pomenek gledé ustanovitve občinske zavarovalnice za govejo živino. Stvar ta, ki se je med Slovenci, kolikor vem iz »Prim. Lista«, jela najprvo vpeljavati na Goriškem, kjer imajo že tri take podružnice, je velepomembna. G. poslanec je med mnogobrojno vdeležbo v naduro trajajočem govoru pojasnjeval prekoristno stran te zavarovalnice in naši posestniki so mu z vidnim zanimanjem ves čas pazno sledili. Govora ne bom ponavljal, ker bo g. poslanec itak šel od občine do občine, da tako zjedini kar največ mogoče občin v močno zavezo, ki bo gotovo rodila mnogo lepih uspehov za našega kmeta. Kakor naši posestniki, tako upam, bodo i drugi v našem radovljiškem, kranjskem in kamniškem glavarstvu pristopili v to zavezo. Združujte se slovenski možje pod to zastavo povsodi! V sedanjih časih beremo skoro na vsaki strani naših in ptujih listov dolge jeremijade o izboljšanju plač in gmotnih razmer od sodnega sluga do najvišjih svetnikov. Mi vsakemu privoščimo z dna srca vse to. Čudno se nam pa zdi, da se na kmeta — trpina, ki je vendar steber vse države, tako malo ozira. Pač! Davek na davek se mu naklada, menda, da počasi ložje — »scaga«! Prav zato smo našim gg. poslancem srčno hvaležni, ker gredo temu največjemu trpinu na roko. Posebej pa želimo našemu gosp. drž. poslancu Pogačniku najboljših uspehov pri vpeljavi teh novih občinskih zavarovalnic, ki bodo gotovo zdatna zavora propadu našega dobrega kmeta. G. poslavcu bodi izražena naša odkritosrčna zahvala za poljudno in upajmo, tudi uspešno predavanje.

(Iz Novega Mesta.) Sprejem novega novomeškega prošta dr. Seb. Elberta je bil izredno

lep. Lahko rečemo: še nikoli nista mesto in okolica pokazala toliko navdušenja ob prihodu kakega prošta kakor zdaj. Že v Mirni Peči, prvi župniji novomeške dekanije, kjer je vlak stal nekaj minut, je bilo videti vse polno ljudstva, ki so prišli pozdravit novega svojega dekana, kateri se je pripeljal iz Ljubljane v spremstvu prelata dr. Kulavica in kanonika Sušnika. Na novomeški kolo-dvor se mu je iz Mesta nasproti peljalo več odličnjakov v kočijah. Župan dr. Šegula ga je pozdravil v izbranih besedah. Na Florijanskem trgu v Mestu je stala meščanska garda z godbo. Nad vse slovesen pa je bil sprejem pred cerkvijo pri krasnem slavoloku. Tukaj so pozdravili novega mil. prošta ravnatelj dr. Detela z zastopom profsorskega zbora, Adolf Gustin kot načelnik požarne brambe, Anton Vertačič, stotnik meščanske garde, »Rokodelsko društvo«, šolska mladina in polno družega ljudstva. V sprevedu, pri katerem so svetili z bakljami ognjegasci, se je podal novi prošt v cerkev, kjer ga je s kora pozdravil mogočni pevski zbor pod vodstvom g. Ig. Hladnika. Peli so novo Hladnikovo skladbo: »Novemu župniku« — besede zložil M. Prelesnik. — Zvečer so v kapiteljskem dvoru naredili ognjegasci bakljado; meščanska godba je pa igrala.

(Koliko Ljubljana na leto potrebuje.) Po uradnem izkazu se je leta 1897 dachu podvrženega blaga v Ljubljano pripeljalo, kakor sledi: 20023 litrov ruma, araka, rozolje in likera; 1222 hl žganjca; 834 hl žganja; 17390 hl vina, 3530 vinskega mošta; 61 hl sadnega mošta; 23318 hl pive; 1648 hl kisa; 4093 volov; 8598 telet do jednega leta; 3329 ovac, ovnov, koz, kozlov in kostrunov; 3554 jagnjet, kozličev in prašičkov do 5 klg; 307 prašičkov od 5—19½ klg; 8202 prašičev nad 19½ klg; 989 met. stotov svežega nasoljenega in prekajenega mesa, salam in klobas; 10.236 gosij, puranov, rac in kopunov; 40.519 parov kokošij, piščet in golobov; 484 srn in divjih koz; 2505 zajcev; 311 fazanov, divjih petelinov in divjih kokošij, 342 gozdnih jerebic, kotovnov, divjih gosij, divjih rac, kljunačev in divjih golobov; 14 lisk in potapljavk; 14.160 kg rib in skolk iz morja, rek in potokov, ribjih iker, sardin in sardelj; 15.835 kg klinov, navadnih morskih rib, slanikov, rakov in polžev, žab in ostrig; 1626 met. stotov riža; 54.343 met. stotov moke, pekarij, sladkarij, malega in prepečenega kruha; 29.134 met. stotov sena in slame in otrobov; 604 met. stot. zelenjave; 6436 met. stot. svežega sadja; 756 met. stot. masla, stearinovih in lojenih sveč; 39 met. stot. olja; 625 met. stot. svinjske masti; 570 met. stot. mila; 698 met. stotov sira; 1.027.185 jajc; 1171 met. stot. konopnega, lanenega in goršičnega loja; 740 met. stot. oljkinega, mandelnovega in orehovega olja; 35.057 kub. metrov trdih drv, borovega in brinjevega lesa; 3591 kub. metrov mehkih drv in butaric, 3266 met. stot. oglja; 318.348 met. stot. premoga in koaksa; 5107 met. stot. ovsu v zrnji

(Romanje v Lourdes) Letos je minulo 11. feb. 40 let, odkar se je Mati božja v Lourdes-u prikazala. Zavoljo tega napravijo Bavarci letos romanje v Lourdes. Vožnja iz Monakovega do Lourdes-a sem in tje bo stala v III. razredu 47 gld. 10 kr. in v II. razredu 65 gld. 70 kr. Vožnja do Monakovega iz Ljubljane stane sem in tje približno v II. razredu 30 gold, v III. razredu 20 gold. (via Franzensfeste-Kufstein). Oglasiti se je najzadnje do 25. marca. Romarski vlak odide iz Monakovega dne 19. aprila, vrne se v Monakovo 29. aprila. — Odbor za romanje preskrbi vse prenočevanje, postrežbo itd. Nek duhovnik iz Kranjske bi se vdeležil tega romanja, ako bi dobil tovariša. Ako bo tedaj kdo se hotel vdeležiti tega romanja, naj to blagovoljno naznani vredništvu »Slovenca«, ki bo blagovoljilo to sporočiti dotičnemu duhovniku, ki potem radovoljno poda vsa v to potrebna pojasnila. Ta pa lahko tudi vsak sam dobi od vodje romarskega vlaka: V. č. g. Anton Beyrer, župnik v Offingen (Bavarsko).

(Komentar k novemu civilno-pravnemu redu), sestavil dr. G. Neumann, Dunaj, Manz-ova dvorna in vseučiliščna knjigarna. Osmi zvezek obravnava vse postopanje pred sodnimi dvori, nadalje splošne določbe o dokazovanju. Temeljito razložene so določbe o protitožbi, o prvem naroku, v pripravljalnem postopanju in v dokazu. Uže sedaj pokazale so se mnoge kontroverze osobito glede določil o postopanju pred sodnimi dvori in posebno glede

nauka o prvem naroku, glede teh kontroverz podaje osmi zvezek temeljita pojasnila.

(Tovorne pošiljatve v Turčijo preko Zemlina.) Glasom odloka trgovinskega ministerstva dné 5. prosinca l. l. določila se je utežna poština za pošiljatve v Carigrad in Solun preko Zemlina od zadnje imenovanega kraja kakor sledi:

do 3 kg. v Carigrad gld. —90, v Solun gld. —70					
» 5 » » » 1-30, » » 1-10					
» 10 » » » 2-60, » » 2-20					
» 15 » » » 3-90, » » 3-30					
» 20 » » » 5-20, » » 4-40					

Za pošiljatve, ki zahtevajo veliko prostora ali posebno paznost (Sperrgut), plačati je zvišano pristojbino 50%.

(Dober nos.) Madame K..., ki v »Frondie« napada versko šolo, je bila glavna nadzornica in nekaterikrat nadzorovala tudi šole šolskih sester. Bilo je meseca maja. Visoka dama je stopila v šolsko dvorano nekega zavoda in zapazila tu lepo okrašene »šmarnice«. — »Jej! Vrzite vendar te cvetice na cesto«, dejala je sestri. — »Oprostite«, odgovori sestra — »Nič! Jaz Vam zapovem, da to takoj odstranite iz sobe. Ta duh bode mlado deco zadušil!« — »Gospa, te rože so vendar umetne!!!« — Nadzornica je osramočena umolknila. Njen nos je pač vreden, da postane slaven!

(Rudeč sneg.) Prebivalci gore Grand-Combije na severu doline d'Aoste so videli nedavno padati rudeče snežinke, katere pa je kmalu pokril bel sneg. Bržko ne je to barvo povzročila ogromna množina mikroskopskih sneti iz vrste »uredes«. Toraj sneg, ki je zgubil svojo beloto! Pač grozno znamenje vesolnega skrunstva!

Društva.

(Slovensko delavsko stavbinsko društvo.) Kakor smo že prošli teden javili našim p. n. čitateljem, sezvalo je tukajšnje »Slovensko katoliško delavsko društvo« v nedeljo v društveno čitalnico javen društveni shod, na katerega je dnevni red bil pogovor o ustanovitvi »Slovenskega delavskega stavbinskega društva«. Precej prostorna čitalnica bila je že dolgo pred določenim časom tako napolnjena, da je mnogo pozneje došli moralo oditi. Podpredsednik društva, gospod Jean, otvori ob ½ 10. uri shod, pozdravljajoč prisotne. Potem je v poljudnem govoru opisal važnost te ideje toliko za delavce same, kakor tudi za male obrtnike in sploh za mesto Ljubljano. Dokazoval je s podatki o drugih mestih, kjer že taka društva obstojé, da je stvar izpeljiva, in konečno v velikih potezah načrtal glavni obseg potrebnih pravil. Potem se je oglasil gospod Ziller za besedo, kateri je tudi navzočim kar najtopleje priporočal to društvo. — Gospod Gostinčar je opisal posebno važnost te ideje glede našega političnega boja nasproti socialnim demokratom ter poudarjal, da samo tako bomo v stanu dokazati, da smo voljni, naš krščansko-socialni program tudi praktično izpeljati. — Gospod Jean je potem predlagal, da se voli pripravljajoči odbor in so bili v ta odbor z vzklikom voljeni sledeči gospodje: dr. Krek, Jean, Gostinčar, Pregel in Ziller. — K drugi točki dnevnega reda govoril je gospod Gostinčar ter poudarjal važnost javnih predavanj ter ob enem naznanil, da se bodo taka poučna predavanja v bodoče vršila po dvakrat na teden v krogu »Katoliškega delavskega društva« in da se bode pri tem odgovarjalo in pojasnovalo članom na razna dnevna vprašanja. Konečno je gospod Jean v navdušenih besedah pozival navzoče, da naj stojé vedno odločno na braniku naše pravice in slovenske narodnosti, sosebno z ozirom na vsaki dan predrznejše nemške golobradce v Ljubljani. — Zahvalivši se navzočim za njih mnogoštevilno udeležbo, pozival jih je še na udeležbo društvenega shoda na Glincah dné 15. t. m. in potem z vsklikom: »Živeli slovenski delavci«, zborovanje zaključil. Pripravljalni odbor se je po zborovanju takoj konstituiral ter je bil izvoljen gosp. Jean predsednikom, gosp. Gostinčar tajnikom.

(Marijanska kongregacija) v Št. Vidu nad Ljubljano. Tako je prav! dejali smo, ko smo slišali to vest. Čas je že, da se začno snovati po deželi take družbe. Saj ni nikogar več, ki ima odprte oči in ljubezen do naroda v srcu, da ne bi vedel, kako potreben je med našim narodom preporod. Verska neskrbnost se širi vse bolj, vse bolj se razleza v kri strupena nenravnost — in boljšega pomočka zoper to ne vemo, kakor so prav Marijine družbe! Marijine družbe so poročstvo, da bo mladina zdrava, vesela, poštena, srečna. Toliko bolj smo se torej oveselili, ko smo slišali, da je v Št. Vidu stopilo v Marijanski zbor 72 fantov! Bog živi take vrle slovenske mladeniče, ki jim ni mar, kaj poreče ta ali oni, ali se bo ta posmehoval ali oni norčeval, ampak ki v svesti si, da so poštenega naroda sinovi, v lepi zvezi obljubijo svoje poštenje pod varstvom Nje, ki je mati vseh na-

rodov, ki se ji poklanja vzhod in zapad, naša cerkev, a tudi velika ruska zemlja! Solze so igrale mnogim v očeh, ko so se na svečnico vzpričo vsega ljudstva zavezali, da hočejo ohraniti poštene roke in pošteno srce! Njih lepi zgled ni ostal sam, zakaj že v nedeljo potem je nastala druga zveza. Do 185 šentvidskih deklet je ustanovilo svojo Marijino družbo. Bog jih živi in Bog jih blagoslavlja! Njih zgledu pa naj slede še druga drugod!

(Slovenski čebelarji nanoge!) Veselo vest prinašajo razni slovenski listi: Ustanovilo se je novo »slovensko čebelarstvo«. Veselje vzbuja ta vest slovenskim čebelarjem, ker vedo, kolike važnosti je zanje to društvo. Zato so delali na vso moč, da bi se društvo, katero je pred leti omagalo, dvignilo z novo močjo. Dolgo so se trudili — ne zastoj. Dana jim je zaželjena prilika, da spopolnijo svoje znanje, da pribore slovenski zemlji zopet čast, katero je uživala v preteklem stoletju, da bo kranjska čebeloreja zopet zavzemala prva mesta. Zelo važno je bilo pred leti čebelarstvo v gospodarskem oziru. Mnog izkušen čebelar nam pové, da mu je čisto med več vržel, kakor kmetija. Da je sedaj to mnogo na slabšem, temu so čebelarji največ sami krivi; zato se je treba potruditi, da se to obrne na boljše. Koliko medu so včasih Slovenci prodali doma in na tujem. Vsakdo je rad kupil najboljši ajdov med in cena mu je bila primerno visoka, marsikateri srebrnjak je težil čebelarjevo denarnico. A danes? Med nima več cene. Temu so krivi ljudje, ki so prodajali slab ali celo ponarejen med, da bi si s tem pridobili več dobička. A to se maščuje. Tuji ne kupujejo več medu, doma se ga malo porabi, treba ga je prodati po ceni, katero kdo obljudi. Tako je naše čebelarstvo sedaj. — Ulnjaki se podirajo. In kmalu bi skoro popolno opustili prej tako imenitno — čebelarstvo. Da se to prepreči, so zavedni čebelarji vedno drezali, naj se ustanovi društvo, ki naj pouči, kako je treba umno čebelariti. Društvo je ustanovljeno. Njega naloga je, spolniti želje čebelarjev. Zato bo društvo izdajalo list »Slovenski čebelar«, ki bo poučeval, kaj naj čebelar opusti, in kaj naj pospešuje, da bo imel zaželeni vseh. A jeden sam ne more pri društvu vsega storiti. Treba je združenih močij. Če bo imelo društvo dovolj podpore od čebelarjev in prijateljev čebelarstva, povzdignilo se bo čebelarstvo, pridobil si bo naš med zopet zaupanje, zboljšalo se bo gmočnostanječebelarjevo. A čebela ne koristi le gmočno, temveč daje tudi duševni užitek. Vzbuja nas k pridnosti. Koliko veselja napravlja čebelarju! Koliko slabega ga obvarujejo mile čebelice. Mesto da bi prosti čas tratil, gré rajši v veselo, pošteno in živahno družbo, k svoji drobni živinici. Tu jo opazuje, vedno opazi kaj mikavnega, novega. Nikdar se ne naveliča. Kako prijetna zabava je to zlasti za duhovnike, učitelje. Kako lepa prilika se jim nudi delovati v občni blagor s kratkim poučevanjem malih in velikih v čebelarstvu. Veselje jim žari iz obraza, ko vidijo, kako lep uspeh ima njihov uk, kako se razvijajo kali zasejane v srca in kako rode sad. In to je njihova zasluga. — Vsakdo si želi zabave, nikjer je ne dobiš bolj po ceni in boljše, kakor tu. — Ako hočemo, da se naše žalostno stanje zboljša, podpirajmo društvo. Podpirajmo ga z dopisi, katere bo društvo širilo s svojim listom, da bodo udje lahko skušali, kar so drugi po dolgi skušnji si pridobili. A da bo društvo moglo razviti svoje delovanje na vseh krajih, treba je list razširjati. Priporočaj ga vsakdo, naroči ga vsak čebelar. Kako za mal denar, za dve kroni dobiš v listu toliko zlatih nauk, izkušenj, kar bi tega, ki bi sam skušal, stalo mnogo, mnogo novcev. Prijatelji čebelarstva, prijatelji ljudstva! Društvo je ustanovljeno, podpirajte je, da se vzdrži in okrepi, da doseže namen. Od Vas je odvisno, bo-li imelo društvo uspeh ali ne. Pogum! V slogi je moč!

R. O.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj. 15. febr. V poloficijskih krogih se zatrjuje, da načrt ogerske poslanske zbornice glede pomažarjenja krajevnih imen ne bo dobil najvišjega potrjenja in da je vse prizadevanje barona Banffyja v tem oziru najbrže brezuspešno.

Praga. 15. febr. V deželnem zboru je utemeljeval posl. dr. Herold svoj predlog glede nerazdeljivosti češkega kraljestva in glede jezikovnega vprašanja. Vnela se je o tem predlogu dolga, zelo burna debata, v katero je poseglo več čeških in nemških poslancev. Po daljšem konečnem govoru predlagateljevem se je predlog z glasovi Mladýchov in veleposestnikov izročil posebnemu odseku. Iz debate je razvidno, da je splavala po vodi vsaka nada na sporazumljenje mej češkima narodnostima.

Levov. 15. februarija. Poljski poslanci zahtevajo, da gališki deželni zbor preneha svoje zasedanje koncem tega meseca, a da potem ne zaključi svojega zasedanja, marveč da je le preložen, kakor češki.

Lineo. 15. febr. V deželnem zboru je posl. dr. Ebenhoch ostro prijel nemške nacionalce, ki so s svojo obstrukcijo v državnem zboru preprečili več za državo in narode prekoristnih načrtov. Rekel je, da morajo nemški nacionalci poprej zopet postati Avstrijci, potem bo mogla njegova stranka še le hoditi z njimi.

Carigrad. 15. febr. Turška vlada je pri velesilah ugovarjala, ker ima sedaj Angleška v Egiptu 20.000 vojakov, dočim bi jih po dogovoru ne smela več imeti nego 18.000.

Hennebergova svila

od 45 kr. do gld. 14-65 meter — jedino prava, ako se naroči neposredno od svojih tovarn — črna, bela in barvena. — najbolj modernih tkanin, barv in vzorcev.
Na zasebnike poštnine in carine prosto na dom. — Vzorec obratno. — Dvojni pisniški porto v Švicu.
Tovarne za svilo G. Henneberg
51 (e. in kr. dvorni zalagatelj) v Carihu. 2 1

Umrli so:

12. februarija. Elizabeta Padežnik, usmiljena sestra, 33 let. Radeckega ceste 11. letika.
13. februarija. Anton Kosmač, kurjača sin, 9 let, Vodmat st. 119, tubercul coritis. — Terezija Abe, učenca, 14 let, Vodmat 11, letika.
14. februarija. Franc Kokalj, mestni učitelj, 56 let, Pred škofijo 20, vnetje možgan.
V hiralnici:
13. februarija. Ivana Bezeljak, kajžarja žena, 47 let, sušica možgan.

Koverta s firmo
vizitnice in
trgovske račune
priporoča
Katol. tiskarna
v Ljubljani.

Posojilnica za Stari Trg-Lož in sosedstvo

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

naznanja, da obrestuje s 1. januarjem 1898. leta naprej hranilne vloge po 115 1-1

5 odstotkov

brez odbitka rentnega davka in daje posojila proti 6% obrestmi.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

Ura	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
14	9 zvečer	740.6	-0.6	sr. jug	oblačno	0.0
15	7. jutraj	744.0	-6.2	sr. jug	megla	
	2. popol.	743.9	2.7	sr. jvzh.	jasno	
Srednja večerajšnja temperatura - 2.6°, za 2.3° pod normalom.						

Zahvala.

121 1-1

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja in sožalja ob boleznih, smrti in pogrebu naše ljubljene soproge, oziroma preblage, nepozabne mamice in dobrotnice, gospe

Josipine Zdešar

izrekamo vsem udeležencem, prijateljem in znancem za mnogoštevilno spremstvo predrage, toli ljubljene rajnee k zadnjemu počitku in za krasne poklonjene vence svojo najiskrenejšo zahvalo. Posebna zahvala blagi gospe Jesenko-vi za mnogokratni obisk med dolgotrajno boleznijo in njeno tolažbo ob smrtni uri. Najudanejša zahvala preč. gg. duhovnikom za spremstvo in tolažilo petje. Iskreno zahvalo izrekamo slav. gasilnemu društvu Vič-Glince za časten sprevoz, kakor tudi slavnemu pevskemu zboru viško-glinške čitalnice za krasno petje pri mrtvaškem odru, skratka vsem skupaj najsrčnejša in najtoplejša zahvala. Bog plačaj!

Na Glincah, dne 15. februarija 1898.

Zalujoči ostali.

Zahvala.

Slavno poveljstvo o. in kr. pehotnega polka Leopold II. kralj belgijski št. 27 doposlalo mi je za mestne uboge 225 gld. kot čisti dohodek dobrodelnega večera, kateri je dne 5. februarija t. l. priredil častniški zbor v kazinskih društvenih prostorih.

V dolžnost si štejem slavnemu polčnemu poveljstvu in častitemu častniškemu zboru na tem izdatnem daru v imenu mestnih ubožcev izrekati najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 12. februarija 1898.

Župan:

Iv. Hribar l. r.

Službo občinskega tajnika

razpisuje

županstvo v Št. Petru na Notranjskem.

Letna plača znaša s prostim stanovanjem 360 gld., katera se že sedaj lahko zviša na 460 gld. za tajniško pomoč pri hranilnici. Tudi je še vedno kaj postranskih zaslužkov.

Službo je nastopiti s 1. marcem t. l. Prosilci (postavne starosti ali tudi oženjeni imajo prednost) naj svoje prošnje pošljejo do 25. svečana na župana

114 3-1

Matija Penko,
Gradec l.

V Št. Petru, dne 12. februarija 1898.

Dunajska borza.

Dne 15. februarija.

Skupni državni dolg v notah	103 gld. 40 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 40 "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 55 "
Avstrijska krona renta 4%	102 " 80 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 50 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 50 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	930 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	364 " 20 "
London vista	120 " 15 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 77 1/2 "
20 mark	11 " 76 "
20 frankov (napoleonidor)	9 " 53 "
Italijanski bankovci	45 " 30 "
C. kr. cekini	5 " 67 "

Dne 14. februarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	162 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161 " 50 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 " 10 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 " 50 "
Dunavske vravnave srečke 5%	131 " — "
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 " — "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 30 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 80 "
Priporitne obveznice državne železnice	227 " — "
" južne železnice 3%	185 " 85 "
" južne železnice 5%	127 " — "
" dolenskih železnice 4%	39 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	167 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	27 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	80 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " 50 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	58 " 50 "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	161 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3450 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	430 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	80 " 50 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	111 " — "
Montanska družba avstr. plan.	147 " 25 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	176 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 25 "

S 1. januarjem 1898 se je pričelo novo celoletno naročevanje!
„MERCUR“
XXXVI. leto.

Avtentično

Brezplačni privržek

Naročuje se najprimerneje s poštami nakaznicami pri vseh c. in kr. poštah uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I., Wollzeile 10.

2 gld. 60
celoletna naročnina.